

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

24 päivänä lokakuuta 2006 *

Asiassa T-274/02,

Ritek Corp., kotipaikka Hsin Chu, Taiwan, ja

Prodisc Technology Inc., kotipaikka Taipei Hsien, Taiwan,

edustajinaan aluksi asianajajat K. Adamantopoulos, V. Akritidis ja D. De Notaris,
sittemmin Adamantopoulos ja solicitor J. Branton,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään S. Marquardt ja asianajaja G. Berrisch,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. Scharf ja S. Meany,

väliintulijana,

jossa on kyse lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Taiwanista peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1050/2002 (EYVL L 160, s. 2) kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN** (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby ja K. Jürimäe,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.5.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- ¹ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 196, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 9.10.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, s. 2; jäljempänä perusasetus) 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyynitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.”

2 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot – –”

3 Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään, että ”jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyymintamarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla” (jäljempänä ensimmäinen symmetrinen menetelmä). Kyseisessä säännöksessä säädetään vaihtoehtoisesti määrittämisestä ”yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta” (jäljempänä toinen symmetrinen menetelmä). Kyseisessä säännöksessä todetaan lisäksi, että ”painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla” (jäljempänä epäsymmetrinen menetelmä).

4 Perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Polkumyymintamarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Jos polkumyymintamarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotettu keskimääräinen polkumyymintamarginaali.”

- 5 Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdalla saatettiin vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, s. L 336, s. 103; jäljempänä vuoden 1994 polkumyöntikoodi), joka on Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen (EYVL 1994, s. 336, s. 3) liitteessä 1 A, 2.4.2 artikla osaksi yhteisön oikeutta.
- 6 Vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Ellei tämän artiklan oikeudenmukaista vertailua koskevasta 4 kohdasta muuta johdu, polkumyöntimarginaalien olemassaolo tutkimusvaiheen aikana on tavallisesti todettava normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaikkien vertailukelpoisten vientitapahtumien hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai normaaliarvon ja vientihintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan verrata yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos viranomaiset havaitsevat vientihintojen muodostelman, joka poikkeaa merkittävästi eri ostajien, alueiden ja ajanjaksojen kesken, ja jos ne saavat selvityksen siitä, miksi tällaiset eroavaisuudet eivät voi tulla asianmukaisesti huomioon otetuksi painotettujen keskiarvojen tai liiketapahtumien keskinäisessä vertailussa.”

Tosiseikat

- 7 Ritek Corp. ja Prodisc Technology Inc. ovat Taiwanin sijoittautuneita, kirjoitettavien CD-levyjen (jäljempänä CD-R-levyt) vientiä harjoittavia tuottajia.

- 8 Committee of CD-R Manufacturersin (CD-R-levyjen valmistajakomitea, CECMA) tuottajien, joiden osuus yhteisön CD-R-levyjen kokonaistuotannosta on yli 25 prosenttia, nimissä 16.2.2001 tekemän kantelun johdosta komissio aloitti perusasetuksen 5 artiklan perusteella polkumyyntimenettelyn, joka koski Taiwanista peräisin olevien CD-R-levyjen tuontia.
- 9 Kyseisen menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus julkaistiin 31.3.2001 päivätyssä Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL C 102, s. 2).
- 10 Polkumyyntiä ja siitä aiheutuvaa vahinkoa koskeva tutkimus kohdistui 1.1. ja 31.12.2000 väliseen ajanjaksoon (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan tutkimukseen liittyvä kehityssuuntien tarkastelu kattoi 1.1.1997 ja tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson.
- 11 Koska vientiä harjoittavien tuottajien määrä oli hyvin korkea, komissio päätti perusasetuksen 17 artiklan perusteella käyttää otoksia. Se valitsi lopulta otokseensa viisi vientiä harjoittavaa tuottajaa mukaan lukien kantajat.
- 12 Komissio antoi 17.12.2001 asetuksen (EY) N:o 2479/2001 väliaikaisen polkumyöntullin käyttöönotosta Taiwanista peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa (EYVL L 334, s. 8; jäljempänä väliaikainen asetus).
- 13 Komissio lähetti 18.12.2001 kantajille kaksi asiakirjaa, joiden otsikkona oli ”specific disclosure document” (erityinen ilmoitusasiakirja), ja ilmoitti niille ne olennaiset tosiseikat ja syyt, joiden pohjalta väliaikaiset polkumyöntitullit oli määrätty.

- 14 Kantajat sekä kaksi muuta vientiä harjoittavaa tuottajaa, joita polkumyymintimenettely koski, toimittivat komissiolle 28.1.2002 huomautuksensa väliaikaisesta asetuksesta ja 18.12.2001 lähetetyistä ilmoitusasiakirjoista.
- 15 Komissiossa pidettiin 26.2.2002 kantajien ja komission välinen kokous.
- 16 Komissio lähetti kantajille 11.3.2002 päivätyillä kirjeillä otsikolla ”general disclosure document” (yleinen ilmoitusasiakirja) varustetun asiakirjan ja otsikolla ”specific disclosure document” varustetut asiakirjat (erityinen ilmoitusasiakirja) (jäljempänä yhdessä lopullinen ilmoitusasiakirja), jotka koskivat niitä olennaisia tosiseikkoja ja syitä, joihin ehdotus lopullisten polkumyymintitullien määräämisestä perustui. Komissio kehotti kantajia toimittamaan sille lopullista ilmoitusasiakirjaa koskevat huomautuksensa 21.3.2002 mennessä.
- 17 Kantajat sekä kaksi muuta vientiä harjoittavaa tuottajaa, joita polkumyymintimenettely koski, toimittivat komissiolle 21.3.2002 päivätyllä kirjeellä lopullista ilmoitusasiakirjaa koskevat huomautuksensa.
- 18 Komissio antoi 3.6.2002 ehdotuksen asetukseksi lopullisen polkumyymintitullin käyttöönotosta Taiwanista peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (KOM(2002) 282 lopullinen, jäljempänä lopullista asetusta koskeva ehdotus). Kyseisestä ehdotuksesta, jonka komissio julkaisi Internet-sivustollaan, julkaistiin suppea ilmoitus Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL 2002, C 227 E, s. 362).

- 19 Neuvosto antoi 13.6.2002 asetuksen (EY) N:o 1050/2002 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Taiwanista peräisin olevien CD-R-levyjen tuonnissa (EYVL L 160, s. 2; jäljempänä riidanalainen asetus).
- 20 Neuvosto katsoi riidanalaisessa asetuksessa, että molemmat epäsymmetrisen menetelmän soveltamisedellytykset olivat täyttyneet (riidanalaisen asetuksen 29–31 perustelukappale). Se käytti näin ollen kyseistä menetelmää polkumyyntimarginaalin laskemiseksi ja sovelsi tässä yhteydessä mekanismia, jonka mukaan todetut negatiiviset polkumyyntimarginaalit nollataan. Kun neuvosto oli todennut, että kunkin kantajan osalta oli olemassa yhtenäinen 17,7 prosentin suuruinen polkumyyntimarginaali (saman asetuksen 34 ja 35 perustelukappale) ja että kyseisestä polkumyyntistä oli aiheutunut vahinkoa, se otti käyttöön alhaisemman tullin soveltamista koskevan säännön perusteella kunkin kantajan osalta prosentuaalisesti samansuuruisen lopullisen polkumyyntitullin (riidanalaisen asetuksen 89 perustelukappale ja 1 artikla).

Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

- 21 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 6.9.2002 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 22 Komissio toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.12.2002 hakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen osaston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 23.1.2003 antamallaan määräyksellä. Komissio ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 31.1.2003 toimitetulla kirjeellä, että se luopuu toimittamasta väliintulokirjelmää mutta osallistuu asian suulliseen käsittelyyn.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoja muutettiin 13.9.2004 alkaen, ja esittelevä tuomari nimitettiin puheenjohtajaksi laajennettuun viidenteen jaostoon, jolle esillä oleva asia näin ollen siirrettiin.

24 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen asetuksen
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Neuvosto, jota komissio tukee, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hylkää kanteen
- velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

26 Kantajat vetoavat kumoamiskanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen peruste koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 ja 11 kohdan rikkomista, koska kohdennettua polkumyyntiä koskeva toteamus on ilmeisen virheellinen ja koska epäsymmetristä menetelmää on sovellettu ilmeisen perusteettomasti. Toinen peruste koskee perusasetuksen 2 artiklan vastaisesti sovellettua nollaamista.

Alustavat huomautukset neuvoston perusteluista, joilla se riitauttaa kumoamisperusteiden tutkittavaksi ottamisen

- 27 Neuvosto kyseenalaistaa sekä ensimmäisen että toisen kumoamisperusteen tutkittavaksi ottamisen. Neuvoston mukaan kantajat näet riitauttavat kyseisillä kanneperusteilla ainoastaan komission väliaikaiset päätelmät ja lopullisen ilmoitusasiakirjan. Vaikka on totta, että komissiolla on oleellinen rooli polkumyöntutkinnoissa, sen päätelmät ovat kuitenkin merkityksellisiä ainoastaan siltä osin kuin ne on sisällytetty lopulliseen asetukseen. Kantajien olisi näin ollen pitänyt riitauttaa riidanalaisen asetuksen säännökset.
- 28 Neuvosto väittää lisäksi, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoisi, että kumoamisperusteet, ja erityisesti näistä ensimmäinen, voidaan ottaa tutkittavaksi, kannekirjelmässä esitetyt väitteet epäsymmetrisen menetelmän toisen soveltamisedellytyksen osalta ovat kohdetta vailla, koska ne koskevat ainoastaan komission väliaikaisessa asetuksessa esittämiä päätelmiä, eikä niissä viitata lainkaan riidanalaisessa asetuksessa paljon yksityiskohtaisemmin esitettyihin perusteluihin.
- 29 Kantajat väittävät kannekirjelmästä ilmenevän selvästi, että ne vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston antaman asetuksen.
- 30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että neuvoston esittämät kumoamisperusteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiin muodollisesti kohdistuvat epäilyt eivät tuo niinkään esiin kysymystä mainittujen perusteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä kuin kysymyksen siitä, ovatko kyseisissä perusteissa esitetyt väitteet merkityksellisiä kanteen kohteeseen nähden.

- 31 Vaikka tältä osin on totta, että kantajat kohdistavat arvostelunsa pikemminkin komissioon kuin neuvostoon ja viitatessaan riidanalaiseen asetukseen ne tekevät näin joskus nimenomaan perusteettomasti, kanne koskee kuitenkin asetuksen N:o 1050/2002 kumoamista, ja sekä neuvosto että kantajat ovat yksilöineet sen väitteidensä lopulliseksi kohteeksi. Esillä olevassa asiassa se, että kantajat viittaavat usein komissioon, kertoo pelkästään lopultakin siitä – minkä neuvosto myöntää – että komission osuus polkumyyntimenettelyssä on olennainen ja että juuri se ehdottaa neuvostolle, missä muodossa lopullinen asetus olisi annettava.
- 32 Lisäksi on ilmeistä, että neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa toistanut sanasta sanaan komission antaman lopullista asetusta koskevan ehdotuksen, ja näin ollen, että neuvosto on vain omaksunut muuttamattomina ne komission esittämät lopulliset arvioinnit, joita kantajat arvostelevat kirjelmässään.
- 33 Tämän jälkeen on todettava, että kantajien kumoamisperusteissaan esittämien väitteiden merkityksellisyyttä suhteessa käsiteltävänä olevan kanteen kohteeseen ei voida kyseenalaistaa pelkästään sillä, että niissä on toistuvia viittauksia komissioon ja komission antamaan lopullista asetusta koskevaan ehdotukseen, ja neuvoston tältä osin esittämät väitteet on hylättävä.
- 34 Sen edellä 28 kohdassa mainitun neuvoston vastaväitteen osalta, joka koskee kantajien esittämiä väitteitä epäsymmetrisen menetelmän toisesta soveltamisedellytyksestä, on todettava, että sillä nostetaan itse asiassa esiin kysymys tiettyjen kantajien väitteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohtaan nähden, ja sitä tutkitaan ensimmäistä kumoamisperustetta koskevan arvioinnin yhteydessä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 ja 11 kohdan rikkomista, joka johtuu siitä, että kohdennettua polkumyyntiä koskeva toteamus on ilmeisen virheellinen ja että epäsymmetristä menetelmää on sovellettu ilmeisen perusteettomasti

Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

- 35 Kantajat väittävät tämän kanneperusteen yhteydessä, että epäsymmetrisen menetelmän ensimmäinen soveltamisedellytys, joka koskee vientihintojen rakenteessa olevaa eroa ostajien, alueiden tai ajanjaksojen perusteella, edellyttää kohdennettua polkumyyntiä eli niiden mukaan sitä, että viejät käsittelevät tietoisesti tiettyjä vientitoimia tarkoituksenaan peitellä ne muilla liiketoimilla. Kantajat vetoavat tältä osin julkisasiamies Jacobsin asiassa C-76/00 P, Petrotub ja Republica vastaan neuvosto, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi tuomion 9.1.2003, antaman ratkaisuehdotuksen (Kok. 2003, s. I-79 ja s. I-84; jäljempänä Petrotub-asia) 32 kohtaan. Jotta voidaan päätellä, että vientihintojen rakenteessa on eroa perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ei riitä, kun todetaan, että vientihinnat ovat vaihdelleet huomattavasti ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan. Lisäksi olisi todettava, että kyseinen hintojen vaihtelu johtuu viejän tarkoituksesta varta vasten peitellä polkumyyntiään.
- 36 Neuvosto on kuitenkin kantajien mukaan todennut riidanalaisen asetuksen 30 perustelukappaleessa ainoastaan, että vientihintojen välillä oli huomattava ero tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen puoliskon välillä. Se ei ole katsonut hyödylliseksi pohtia tällaisen eron syitä ja näin ollen sitä, oliko se tarkoituksellista.
- 37 Jos neuvosto olisi kuitenkin suostunut ottamaan huomioon asianomaisen tuotteen maailmanhintojen kehittymisen, se olisi joutunut päättämään, että kantajien hintojen laskeminen yhteisöön suuntautuvassa viennissä tutkimusajanjakson toisen

puoliskon aikana ei ollut tarkoituksellista, vaan se oli ainoastaan seurausta mainittujen hintojen kehittymisestä. Kantajien mukaan kyseessä ei siis ole ollut perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitettu vientihintojen rakenteessa oleva ero.

38 Lisäksi neuvosto on kantajien mukaan todennut virheellisesti, ettei ensimmäisen symmetrisen menetelmän avulla ollut mahdollista selvittää polkumyynnin tosiasiallista laajuutta. Se, että komissio ei ole käyttänyt ensimmäistä symmetristä menetelmää, on johtanut polkumyyntimarginaalin kasvamiseen. Tämä kasvu ei kuitenkaan merkitse mitenkään sitä, toisin kuin komissio on väliaikaisessa asetuksessa väittänyt, että siitä ilmeni polkumyynnin tosiasiallinen laajuus. Ero polkumyyntimarginaalina ilmaistuna johtuu pikemminkin nollaamisesta sekä epäsymmetrisen menetelmän soveltamisesta, eikä niinkään sellaisten erityisten olosuhteiden olemassaolosta, jotka perustelevat epäsymmetrisen menetelmän käyttämisen.

39 Kantajat riitauttavat vastauksessaan sen, että toista symmetristä menetelmää olisi lukuisten liiketapahtumien ollessa kyseessä vaikea soveltaa tai että se aiheuttaisi mielivaltaa. Ne toteavat lisäksi, että toimielimille olisi ollut merkityksellistä tuntea vientihintojen rakenteessa olevan eron syy, joka liittyi maailmanhintojen kehittymiseen, ja selittää, miksi symmetrisiä menetelmiä ei voitu käyttää tämän eron seurauksena syntyneen tilanteen arvioimiseksi. Riidanalaisessa asetuksessa tämä selitys on kuitenkin ollut riittämätön, koska siinä ei ole käsitelty maailmanhintojen suuntauksia asianmukaisesti.

40 Kantajat arvostelevat lisäksi sitä vastineessa esitettyä neuvoston kantaa, jonka mukaan polkumyyntimarginaalien välillä olevaa kahden prosenttiyksikön eroa, joka perustuu siihen, onko ne laskettu ensimmäisen symmetrisen menetelmän avulla vai epäsymmetrisen menetelmän avulla, on pidettävä huomattavana, jos kyseiset marginaalit ovat 4 prosenttia ja 6 prosenttia, kun taas se ei ole huomattava, jos kyseiset marginaalit ovat 52 prosenttia ja 54 prosenttia. Kyseinen mainituista menettelyistä saatujen tulosten vertailumenettely ei perustu perusasetukseen, ja toimielinten olisi pitänyt selittää se selkeästi etukäteen.

- 41 Lopuksi kantajat katsovat, että siihen nähden, että niitä tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana suoritetuja liiketapahtumia, joihin kohdistui polkumyyntiä, oli huomattava määrä, kyseisen tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon ja toisen puoliskon välillä ei ollut ilmeistä eroa, joten ei ollut mahdollista päätellä perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitettua vientihintojen rakenteessa olevaa eroa.
- 42 Neuvosto toteaa puolestaan, että perusasetuksen 2 artiklan 11 kohta edellyttää epäsymmetrisen menetelmän ensimmäisen soveltamisedellytyksen osalta ainoastaan sitä, että vientihintojen rakenteessa on eroa ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan ja että kyseinen käsite on yksinomaan objektiivinen. Lisäksi tarkoituksellisuuden käsite on yleensä polkumyyntilainsäädännölle vieras. Perusasetuksessa ei vaadita ollenkaan, että toimielimet näyttävät toteen tarkoituksellisuuden, jotta polkumyynti tai vahinko voidaan todeta. Lisäksi kysymys siitä, mitkä ovat ne tekijät, jotka ovat vaikuttaneet viejän kotimarkkinoilla ja yhteisön markkinoilla perittyihin hintoihin, on yhdentekevä polkumyyntiä laskettaessa. Koska epäsymmetrisen menetelmän olemassaolo perustuu polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selvittämiseen, on epäloogista etsiä vientihintojen rakenteessa olevan eron syitä. Tämä on ristiriidassa mekanismin kokonaislogiikan ja itse epäsymmetrisen menetelmän tavoitteen kanssa.
- 43 Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että maailmanhintojen laskua ei otettaisi ollenkaan huomioon polkumyyntitutkimuksessa. Sitä voidaan arvioida muiden tekijöiden perusteella tarkasteltaessa kärsittyä vahinkoa ja syy-yhteyttä, kuten esillä olevassa tapauksessa on neuvoston mukaan tehty.
- 44 Neuvosto korostaa sitä, etteivät kantajat riitautta kannekirjelmässään niitä päätelmiä, jotka neuvosto on tehnyt riidanalaisen asetuksen 30 perustelukappaleessa ja joiden mukaan se, että vientihinnat olivat olleet huomattavasti alhaisemmat tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana, merkitsi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitettua "vientihintojen rakenteessa o[levaa] ero[a]". Kantajat ovat riitauttaneet

nämä päätelmät vasta vastauskirjelmässään sillä perusteella, että myös tietyt vientiin suuntautuneet myynnit tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana olisivat olleet polkumyynnin kohteena. Neuvosto huomauttaa kuitenkin, että kuten se on riidanalaisen asetuksen 28 perustelukappaleessa korostanut, kantajat ovat tutkimuksessa myöntäneet, että vientihinnat erosivat huomattavasti eri ajankohtina. Koska tätä myöntämistä ei ole riitautettu kanteessa, kantajien väite on ainakin tästä syystä hylättävä.

45 Kyseinen väite on neuvoston mukaan lisäksi perusteeton, koska kantajat eivät tarkenna niitä vientitoimia, jotka eivät olleet polkumyynnin kohteena, eivätkä ne selitä, miksi kyseisillä liiketapahtumilla asetettaisiin kyseenalaiseksi vientihintojen rakenteessa ajanjaksojen mukaan oleva ero. Lopuksi vaikka myös tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon tietyt liiketapahtumat olivat olleet polkumyynnin kohteena, vientihintojen rakenteessa oli kuitenkin eroa ajanjaksojen mukaan. Millään perusasetuksessa olevalla seikalla ei voida tukea olettamaa, jonka mukaan vientihintojen rakenteessa on eroa eri ajanjaksojen välillä ainoastaan, jos kaikki saman ajanjakson liiketapahtumat noudattavat samaa rakennetta. Sanan ”rakenne” käyttäminen osoittaa sitä vastoin, että vaikka hintojen on kuljettava samaan suuntaan, voi kuitenkin olla olemassa liiketapahtumia, jotka eivät noudata kyseistä mallia. Neuvosto huomauttaa perustaneensa päätelmänsä siihen, että hinnat olivat huomattavasti (joskus jopa yli 50 prosenttia) alhaisemmat tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana. Molempien kantajien osalta on tutkittu yhteensä 2 305 vientitoimea. Kun otetaan huomioon tämä liiketapahtumien huomattava määrä, niillä harvoilla liiketapahtumilla, jotka eivät vastaa yleistä kaaviota, ei voida kyseenalaistaa päätelmää, jonka mukaan vientihintojen rakenteessa oli eroa ajanjaksojen mukaan.

46 Siltä osin kuin lisäksi on kyse epäsymmetrisen menetelmän toisesta soveltamis-edellytyksestä, neuvosto huomauttaa, että kantajat käsittelevät sitä vain lyhyesti ja viittaavat pelkästään komission väliaikaisiin päätelmiin. Riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleessa noudatetut perustelut ovat kuitenkin hyvin erilaisia ja paljon yksityiskohtaisempia kuin väliaikaisen asetuksen 29 perustelukappaleessa esitetyt.

47 Neuvosto toteaa siltä osin kuin kantajat ovat riitauttaneet ensimmäisellä symmetrisellä menetelmällä ja epäsymmetrisellä menetelmällä saatujen tulosten vertailua koskevan menetelmän, ettei kyseisessä riitauttamisessa oteta huomioon sitä laajaa harkintavaltaa, joka toimielimille on annettu perusasetuksen yhteydessä. Lisäksi kun toimielimet käyttävät niille annettua harkintavaltaa, niillä ei ole velvollisuutta selittää yksityiskohtaisesti ja etukäteen niitä arviointiperusteita, joita ne aikovat kussakin tapauksessa soveltaa. Kantajat eivät lisäksi vetoa puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen.

48 Lopuksi siltä osin kuin on kyse niistä kantajien väitteistä, joiden mukaan neuvosto ei ole riittävästi selittänyt – koska se ei ole ottanut asianmukaisesti huomioon maailmanhintojen kehittymistä – miltä osin symmetrisissä menetelmissä ei ollut mahdollista ottaa huomioon tilannetta, joka seuraa vientihintojen rakenteessa ajanjaksojen mukaan olevasta erosta, neuvosto toteaa, että perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa ja polkumyyntikoodin 2.4.2 artiklassa vaadittu erityinen selitys epäsymmetrisen menetelmän toisen soveltamisedellytyksen osalta koskee sitä, voidaanko symmetristen menetelmien avulla selvittää polkupyynnin tosiasiallinen laajuus. Neuvosto on kuitenkin toisin kuin Petrotub-asian taustalla olevassa tilanteessa antanut tällaisen selityksen symmetristen menetelmien osalta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

49 Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan sanamuodosta ilmenee, että yhteisön toimielimet voivat käyttää epäsymmetristä menetelmää polkumyyntimarginaalin laskemiseksi, jos kaksi seuraavaa edellytystä ovat täyttyneet. Yhtäältä vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja. Toisaalta harjoitetun polkumyyntin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi symmetristen menetelmien avulla.

50 Siltä osin kuin ensimmäiseksi on kyse vientihintojen rakenteessa olevaa eroa koskevasta edellytyksestä, on tutkittava, onko neuvosto todennut tällaisen eron perusasetuksen vastaisesti, kuten kantajat pääosin väittävät.

51 Riidanalaisen asetuksen tätä ensimmäistä edellytystä koskevat perustelut on esitetty asetuksen 30 perustelukappaleessa seuraavaa sanamuotoa käyttämällä:

”Ensimmäisen vaatimuksen osalta todettiin, että vientihinnat olivat huomattavasti alhaisemmat tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana ensimmäiseen puoliskoon verrattuna, eivätkä asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat kiistäneet tätä havaintoa. Sen sijaan ne olivat eri mieltä siitä, muodostiko hintojen ero suuntauksen, ja niiden mielestä tämä johtui maailmanlaajuisesta hintojen ja normaaliarvon laskusta. Vientihintojen laskun katsottiin muodostavan suuntauksen kahdesta syystä: ensinnäkin lasku jatkui läpi tutkimusajanjakson toisen puoliskon ja toiseksi hintojen lasku oli hyvin merkittävää, joissakin tapauksissa jopa 50 prosenttia. Väitettä, jonka mukaan vientihintojen erot johtuivat maailmanlaajuisesta suuntauksesta hinnoissa ja normaaliarvoissa, ei pidetty olennaisena, sillä analyysin on perustuttava yhteisöön suuntautuneen viennin hintoihin. On huomattava myös, että perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa edellytetään eron osoittamista vientihintojen rakenteessa mutta ei selitystä tällaiselle rakenteelliselle erolle.”

52 Se kantajien olennainen väite, jonka mukaan neuvosto on lainvastaisesti katsonut vientihintojen rakenteessa olevan eroa osoittamatta, että kantajat olisivat toimineet tarkoituksellisesti peitelläkseen polkumyyntiä, on hylättävä.

- 53 Aluksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että kantajien tekemä viittaus julkisasiamies Jacobsin edellä 35 kohdassa mainitussa Petrotub-asiassa antaman ratkaisuehdotuksen 32 kohtaan on perusteeton. Kyseinen kohta liittyy näet pelkästään Petrotub-yhtiön väitteisiin. Lisäksi julkisasiamies ei ole ratkaisuehdotuksensa 58 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitetystä arvioinnista antanut ymmärtää, että perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitettujen, vientihintojen rakenteessa ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan olevan eron toteaminen edellyttäisi sen osoittamista, että viejän tarkoituksena on ollut peitellä polkumyyntiä.
- 54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tämän jälkeen, että epäsymmetrisen menetelmän tehtävänä on paljastaa harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus silloin, kun on todettu, että vientihintojen rakenteessa on eroa – sen syystä riippumatta – eikä tämän vuoksi kahden muun menetelmän käyttäminen ole soveliaista. Kysymys vientihintojen rakenteessa ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan olevasta erosta on yksinomaan objektiivinen kysymys, eikä näin ollen sillä, onko tämän tilanteen taustalla petollinen tarkoitus vai ei, ole suurta merkitystä. Se, että edellytetään näyttöä tarkoituksellisuudesta, johtaisi siihen, ettei epäsymmetristä menetelmää voitaisi käyttää tapauksissa, joissa kyseinen menetelmä olisi kuitenkin ainoa, jonka avulla harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus voidaan paljastaa, ja näin ollen siihen, että vahvistettaessa edellytys, josta ei säädetä perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa, estetään kyseisen säännöksen asianmukainen toiminta.
- 55 Näillä seikoilla ei ole vaikutusta siihen, että polkumyynti voi olla tarkoituksellinen teko, johon voi liittyä peittely-yrityksiä, ja näin ollen, että vientihintojen rakenteessa todettu ero voi olla seurausta viejien vilpillisestä menettelystä. Mikään ei kuitenkaan osoita – pikemminkin päinvastoin – että epäsymmetrisestä menetelmästä olisi säädetty ainoastaan polkumyynnin tarkoituksellista peittelyä koskevia tilanteita varten. Kuten neuvosto on todennut, epäsymmetrisen menetelmän käyttäminen ei riipu siitä, että toimielimet toteavat, että tarkoituksena on ollut polkumyynnin peittelemineen, vaan se riippuu yksinomaan sen toteamisesta, että symmetristen menetelmien soveltamisen vaikutuksena olisi ”peitellä” teknisesti tai vieläpä ”naamioida” (asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 23 kohta ja asia 258/84, Nippon Seiko v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1923, 25 kohta) polkumyynnin tosiasiallinen laajuus, eli sen avulla sitä ei voitaisi arvioida asianmukaisesti.

- 56 Yhteisöjen tuomioistuimella on lisäksi ollut jo tilaisuus vahvistaa tämä asiassa, jossa viejä moitti neuvostoa siitä, että tämä oli soveltanut epäsymmetristä menetelmää osoittamatta, että viejä olisi toiminut petollisessa tarkoituksessa. Yhteisöjen tuomioistuin totesi tähän, että ”väitettä, jonka mukaan [epäsymmetrisen] menetelmän soveltaminen on perusteltua ainoastaan silloin, kun viejä on syyllistynyt vilpilliseen menettelyyn, jonka tarkoituksena on peitellä polkumyyntiä, ei voida hyväksyä”, koska ”vaikka kyseisellä menetelmällä voidaan tarkoituksenmukaisesti vastata tällaisiin menettelytapoihin, sen käyttöön ottamista ei kuitenkaan ole rajattu mitenkään pelkästään niihin tilanteisiin, joissa toimielimet ovat todenneet tällaisen toiminnan (asia C-178/87, Minolta Camera v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1577, 42 kohta; ks. vastaavasti julkisasiamies Mischon ratkaisuehdotus em. asiassa Minolta Camera v. neuvosto, Kok. 1992, s. I-1603, 53–55 kohta).
- 57 Edellä olevasta seuraa, että vientihintojen rakenteessa ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan oleva ero, joka on ensimmäinen epäsymmetrisen menetelmän soveltamisedellytys, ei riipu millään tavalla sen osoittamisesta, että viejien tarkoituksena on ollut peitellä polkumyyntiä.
- 58 Tätä seikkaa tukee lisäksi se, että tarkoituksen käsite on yleensä polkumyyntilainsäädännölle vieras. Perusasetuksessa ei näet edellytetä missään, että toimielimet esittävät tarkoituksesta näyttöä, jotta polkumyynnin tai vahingon olemassaolo voidaan todeta.
- 59 Tältä osin on yleisemmin huomautettava, että polkumyynnin toteaminen, joka on ensimmäinen vaihe tutkittaessa sitä, onko polkumyyntitulli määrättävä, perustuu normaaliarvon ja vientihinnan väliseen puhtaasti objektiiviseen vertailuun. Tämä vertailu, joka tehdään perusasetuksen 2 artiklan säännöksiin mukaan, perustuu asianomaisia yrityksiä koskevien kirjanpidollisten ja taloudellisten tietojen tutkintaan, eikä siinä haeta mitään syitä kotimarkkinoiden hintatasoon ja vientihintatasoon. Kuten neuvosto on korostanut, niillä syillä, joiden vuoksi viejä on mahdollisesti ryhtynyt myymään tuotteitaan kotimarkkinoillaan tuotantokustannuksiaan alempaan hintaan tai myymään yhteisöön normaaliarvoa alempaan

hintaan, ei ole polkumyyntitullin laskennan kannalta merkitystä. Viejä ei siis voi väittää, kuten kantajat lähinnä tekevät, että huomioon on otettava tosiasiallisesti perityt kotimarkkinahinnat eikä laskennallinen normaaliarvo sillä perusteella, että kilpailijoiden hintoihin kohdistama paine on pakottanut kyseisen viejän myymään tuotteitaan kotimarkkinoillaan tuotantokustannuksiaan alempaan hintaan. Polkumyyntiä ei voida myöskään kiistää sillä perusteella, että hintataso yhteisössä on pakottanut kyseisen viejän viemään tuotteitaan alle normaaliarvon (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-159/94 ja T-160/94, Ajinomoto ja The NutraSweet Company v. neuvosto, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. II-2461, 126–129 kohta).

- 60 Tämän jälkeen on todettava, että kun neuvosto on ensin korostanut, että vientihinnat olivat huomattavasti alemmat tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana ensimmäiseen puoliskoon verrattuna – eivätkä kantajat ole tätä kiistäneet –, se on voinut tämän jälkeen riidanalaisen asetuksen 30 perustelukappaleessa perustellusti päätellä, että vientihintojen rakenteessa oli ajanjaksojen mukaan eroa perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ja hylätä kantajien tältä osin esittämät vastalauseet, jotka koskivat lähinnä sitä, että kyseiset alemmat hinnat johtuivat maailmanhintojen laskemisesta eivätkä heidän tarkoituksestaan.
- 61 Samoista syistä kantajat väittävät virheellisesti, että riidanalaisessa asetuksessa esitetyt selitykset olisivat riittämättömiä sillä perusteella, että neuvosto ei ole ottanut asianmukaisesti huomioon maailmanhintojen kehittymistä.
- 62 Siltä osin kuin on kyse niistä kantajien väitteistä, jotka koskevat niiden tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana toteutettujen vientitoimien, joihin kohdistui polkumyyntiä, väitettyä huomattavaa määrää ja CD-R-levyjen hintojen kehittymisen jaksottaisuutta, on todettava, että kyseiset väitteet on hylättävä. Näistä väitteistä ensimmäisellä, joka on esitetty vasta vastauksen antamisvaiheessa ja jota lisäksi ei ole tuettu, ei kyseenalaisteta millään tavalla sitä neuvoston riidanalaisen asetuksen 30 kohdassa esittämää toteamusta, jota ei ole

kiistetty ja jonka mukaan yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat olivat laskeneet tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen puoliskon välillä ja johon kyseinen toimielin nojautui päätelläkseen, että vientihintojen rakenteessa oli ajanjaksojen mukaan eroa. Suullisessa käsittelyssä esitetyn toisen väitteen osalta on todettava, että myöskään sitä ei ole tuettu ja että se on joka tapauksessa ristiriidassa sen kanssa, että vientihinnat eivät olleet vaihdelleet jaksoittaisesti tutkimusajanjakson aikana vaan nämä hinnat ovat kyseisen ajanjakson aikana yksinkertaisesti huomasti laskeneet.

- 63 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa lopuksi, että kantajien väite, jonka mukaan ne ovat ainoastaan kärsineet maailmanhintojen vaihtelusta eivätkä ne näin ollen ole vastuussa yhteisöön suuntautuvan viennin hintatasostaan, on joka tapauksessa kumottu sillä seikalla, joka tuodaan esiin riidanalaisen asetuksen 64 perustelukappaleessa ja jota tässä kanteessa ei vakavasti ole riitautettu, että maailmanlaajuinen ylikapasiteetti johtui ainakin osittain kantajien omasta toiminnasta, koska kantajat olivat lisänneet voimakkaasti tuotantokapasiteettiaan, vaikka markkinahintänäkyvät olivat epäsuotuisat.
- 64 Kun otetaan huomioon edellä esitetyt seikat, kantajien väite, jonka mukaan riidanalaisessa asetuksessa on sovellettu virheellisesti epäsymmetrisen menetelmän ensimmäistä soveltamisedellytystä, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa tarkoitettua vientihintojen rakenteessa olevaa eroa, on hylättävä.
- 65 Toiseksi on tutkittava epäsymmetrisen menetelmän toista soveltamisedellytystä, joka liittyy siihen, ettei symmetrisillä menetelmillä voida selvittää polkumyynnin tosiasiallista laajuutta.
- 66 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuin on edellä 35 kohdassa mainitussa Petrotub-asiassa (58 ja 60 kohta) todennut ensin, että perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa ei ole nimenomaisesti eritelty, että toimielinten olisi annettava epäsymmetrisen menetelmän toista soveltamisedelly-

tystä koskeva selvitys, jos kyseiseen menetelmään turvaudutaan, mutta katsonut kuitenkin tämän jälkeen, että ”neuvoston asetukseen, jolla otetaan käyttöön lopullisia polkumyöntitulleja ja jossa on turvauduttu epäsymmetriseen menetelmään polkumyöntimarginaalia laskettaessa, on [EY 253] artiklassa edellytettynä perusteluina sisällyttävä erityisesti vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu erityinen selvitys”.

- 67 Neuvosto on tältä osin esittänyt riidanalaisen asetuksen 29 ja 31 perustelukappaleessa seuraavan perustelun.
- 68 Neuvosto on ensinnäkin toisen symmetrisen menetelmän osalta ”tode[nnut], että tätä menetelmää ei käytetä yhteisössä, koska vertailun tekemiseksi tarvittavaa yksittäisten liiketoimien valintaa pidetään liian epäkäytännöllisenä ja puolueellisena, ainakin tällaisessa tapauksessa, jossa vientitoimia ja kotimarkkinoiden liiketoimia on tuhansia”. Neuvosto on päätellyt, että ”[toinen symmetrisen menetelmä] ei ole sopiva vaihtoehtoinen vertailumenetelmä” (riidanalaisen asetuksen 29 perustelukappale).
- 69 Tämän jälkeen neuvosto on todennut ensimmäisen symmetrisen menetelmän osalta, että ”[epäsymmetrisen] menetelmän soveltaminen johti huomattavasti suurempaan polkumyöntimarginaaliin kuin painotetun keskimääräisen normaaliarvon vertaaminen vientihintojen painotettuun keskiarvoon, jossa ei oteta huomioon yhteisöön suuntautuneen viennin hintojen huomattavaa laskua tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana”. Neuvosto jatkoi tämän perusteella, että ”jos ei olisi verrattu painotettua keskimääräistä normaaliarvoa kaikkien yksittäisten vientitoimien hintoihin, painotetun keskimääräisen normaaliarvon vertaaminen vientihintojen painotettuun keskiarvoon olisi ’piilottanut’ tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana esiintyneen huomattavasti merkittävämmän tai kohdennetun polkumyönnin”. Neuvosto totesi vielä samoin, että ”oli aiheellista ottaa huomioon polkumyön-

tilaskelmissa – vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa kaikkien yksittäisten vientitoimien hintoihin – se, että vientihinnat tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana olivat tuotantokustannuksia alhaisemmat ja edustivat näin ollen hyvin aggressiivista polkumyyntiä” (riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappale).

- 70 Kun nämä epäsymmetrisen menetelmän toista soveltamisedellytystä koskevat perustelut on palautettu mieliin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien huomauttaa neuvoston tavoin, että kanteen ensimmäisessä perusteessa viitataan tähän toiseen edellytykseen ainoastaan lyhyesti ja osittain ja lisäksi yksinomaan suhteessa väliaikaisessa asetuksessa oleviin perusteluihin.
- 71 Kantajat kyseenalaistavat siten kannekirjelmän 25 kohdan ii alakohdassa komission arvioinnin, joka on esitetty väliaikaisen asetuksen vaiheessa ja jonka mukaan ensimmäisen symmetrisen menetelmän avulla ei ollut mahdollista selvittää polkumyynnin tosiasiallista laajuutta. Kantajat eivät tässä yhteydessä vetoa lainkaan toiseen symmetriseen menetelmään.
- 72 Seuraavassa ensimmäistä kumoamisperustetta koskevassa osassa, joka on kannekirjelmän 29–33 kohdassa ja jossa esitetään neuvoston toteuttamien lopullisten toimenpiteiden riitauttamista koskevat perustelut, kantajat eivät palaa epäsymmetrisen menetelmän toiseen soveltamisedellytykseen, ja näin on kuitenkin siitä huolimatta, että riidanalaisen asetuksen 29 ja 31 perustelukappaleissa olevat perustelut, joilla vastataan kantajien väliaikaisen asetuksen vaiheessa esittämiin moitteisiin, ovat samanaikaisesti uusia (ks. riidanalaisen asetuksen 29 perustelukappale) ja yksityiskohtaisempia (ks. riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappale) perusteluja kuin väliaikaisen asetuksen 29 perustelukappaleeseen sisältyvät perustelut. Kantajat keskittyvät riitauttamaan yksinomaan epäsymmetrisen menetelmän ensimmäisen soveltamisedellytyksen, joka koskee vientihintojen rakenteessa ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan olevaa eroa.

- 73 Siltä osin kuin jäljempänä 76 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitetyistä riitauttamista koskevista perusteluista ei muuta johdu, kantajien kannekirjelmässään esittämässä ensimmäisessä kanneperusteessa ei toisin sanoen ole kyseenalaistettu riidanalaisessa asetuksessa esitettyjen perustelujen laillisuutta epäsymmetrisen menetelmän toisen soveltamisedellytyksen osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa lisäksi, ettei tätä kyseenalaistamista ole siinä kannekirjelmän osassa, jossa käsitellään toista kumoamisperustetta, joka koskee epäsymmetrisen menetelmän yhteydessä suoritettavan nollaamisen laillisuutta. Kantajat ovat suullisessa käsittelyssä lähinnä vahvistaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ettei niiden kanteessa ole tällaista kyseenalaistamista.
- 74 Kantajat ovat riitauttaneet epäsymmetrisen menetelmän toista soveltamisedellytystä koskevien riidanalaisen asetuksen perustelujen laillisuuden ensimmäistä kertaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vasta vastauskirjelmässään.
- 75 Tällaiset väitteet, jotka koskevat sitä, että toinen symmetrinen menetelmä olisi helppo panna täytäntöön jopa silloin, kun on kyse tuhansista liiketoimista, kuitenkin eivät perustu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa järjestetyn kirjallisen käsittelyn aikana esille tulleisiin uusiin seikkoihin, eikä niitä voida pitää kannekirjelmässä aiemmin esitetyn perusteen laajentamisena tai siihen kiinteästi liittyvänä. Kyseiset väitteet, jotka ovat näin ollen uusia väitteitä, on jätettävä työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan perusteella tutkimatta (ks. vastaavasti asia T-231/99, *Joynson v. komissio*, tuomio 21.3.2002, Kok. 2002, s. II-2085, 156–158 kohta ja asia T-40/01, *Scan Office Design*, tuomio 28.11.2002, Kok. 2002, s. II-5043, 96 kohta).
- 76 Kuten edellä 73 kohdassa on todettu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa kuitenkin, että tietyt perustelut, joilla riitautetaan riidanalaisen asetuksen perustelujen laillisuus ja jotka koskevat epäsymmetrisen menetelmän toista soveltamisedellytystä, on tutkittava asiakysymyksen osalta.

77 Siten kannekirjelmän 25 kohdan ii alakohdassa esitetty väite, jonka mukaan se, että epäsymmetrisen menetelmän avulla saadaan suurempi polkumyyntimarginaali kuin ensimmäisen symmetrisen menetelmän avulla, ei johda siihen lopputulokseen, että polkumyyntin tosiasiallinen laajuus käy paremmin ilmi epäsymmetrisen menetelmän avulla, ei ole täysin merkityksetön riidanalaisen asetuksen suhteen. Vaikka kyseinen väite on esitetty kannekirjelmässä ainoastaan väliaikaisen asetuksen osalta ja vaikka riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleessa on epäsymmetrisen menetelmän toisen soveltamisedellytyksen osalta paljon yksityiskohtaisemmat perustelut kuin väliaikaisessa asetuksessa, neuvosto on kuitenkin kyseisessä 31 perustelukappaleessa viittannut edelleen etenkin siihen eroon, jonka epäsymmetrisen menetelmän mukaan ja ensimmäisen symmetrisen menetelmän mukaan lasketun polkumyyntimarginaalin välillä oli todettu olevan olemassa. Tästä seuraa, että kyseinen väite, jonka kantajat ovat esittäneet väliaikaisen asetuksen perustelujen osalta, pätee myös lopullisen asetuksen osalta.

78 Lisäksi tietyt ainoastaan vastauskirjelmässä esitetyt väitteet on myös otettava tutkittavaksi, koska ne liittyvät kiinteästi edellä mainittuun väitteeseen, jota niillä selitetään yksityiskohtaisemmin.

79 Nämä lisäväitteet koostuvat siitä arvostelusta, jonka kantajat ovat esittäneet niiden neuvoston vastineessaan esittämien tiettyjen näkemysten osalta, joiden mukaan polkumyyntimarginaalien välillä sen mukaan, perustuvatko ne ensimmäiseen symmetriseen menetelmään vai epäsymmetriseen menetelmään, olevaa kahden prosenttiyksikön eroa pidetään huomattavana silloin kun kyseiset marginaalit ovat 4 prosenttia ja 6 prosenttia, kun taas näin ei ole silloin kun kyseiset marginaalit ovat 52 prosenttia ja 54 prosenttia. Kantajien mukaan tämä ensimmäisestä symmetrisestä menetelmästä ja epäsymmetrisestä menetelmästä saatujen tulosten vertailumenetelmä ei perustu perusasetukseen, ja toimielinten olisi pitänyt selittää se selkeästi etukäteen.

- 80 Aluksi on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden alalla yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (asia T-118/96, Thai Bicycle Industry v. neuvosto, tuomio 17.7.1998, Kok. 1998, s. II-2991, 32 kohta; asia T-340/99, Arne Mathisen v. neuvosto, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. II-2905, 53 kohta; asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok. 2004, s. II-3663, 48 kohta; ks. vastaavasti myös edellä 55 kohdassa mainittu asia NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomion 19 kohta ja asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998, Kok. 1998, s. II-85, 51 kohta).
- 81 Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuinten tällaisiin toimielinten arviointeihin kohdistaman valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (edellä 55 kohdassa mainittu asia NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomion 19 kohta; asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991, Kok. 1991, s. I-5163, 12 kohta; asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 67 kohta; edellä 80 kohdassa mainittu asia Thai Bicycle Industry v. neuvosto, tuomion 33 kohta; edellä 80 kohdassa mainittu asia Arne Mathisen v. neuvosto, tuomion 54 kohta ja edellä 80 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 49 kohta).
- 82 Kun toimielimet panevat täytäntöön perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan säännökset ja etenkin epäsymmetrisen menetelmän toisen soveltamisedellytyksen sen vuoksi, että harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi symmetristen menetelmien avulla, kyseiset toimielimet joutuvat kuitenkin tekemään monitahoisia taloudellisia arviointeja.

- 83 Lisäksi vaikka epäsymmetrisen menetelmän toisessa soveltamisedellytyksessä ei tosin ole kyse sellaisen polkumyyntimarginaalin laskentamenetelmän käyttämisestä, joka johtaa korkeimpaan tulokseen, vaan sellaisen menetelmän käyttämisestä, jonka avulla harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus selviää, epäsymmetrisen menetelmä – edellyttäen, että se sisältää jäljempänä 97 kohdassa kuvatun nollaamisen – johtaa kuitenkin aina silloin, kun tietyt vientitoimet on toteutettu ilman polkumyyntiä, polkumyyntimarginaaliin, joka on korkeampi kuin ensimmäisestä symmetrisestä menetelmästä seuraava polkumyyntimarginaali (ks. vastaavasti edellä 35 kohdassa mainittu julkisasiamies Jacobsin ratkaisuehdotus Petrotub-asiassa, 8–15 kohta). Näin ollen se, että epäsymmetristä menetelmää käyttämällä saadaan korkeampi polkumyyntimarginaali kuin ensimmäisestä symmetrisestä menetelmästä, kuvastaa välttämättä sitä, että polkumyyntihintaan toteutettujen liiketoimien ohella on olemassa myös liiketoimia, joissa ei sovelleta polkumyyntiä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tässä tilanteessa, että se, että epäsymmetristä menetelmää käyttämällä saadaan korkeampi polkumyyntimarginaali kuin ensimmäistä symmetristä menetelmää käyttämällä, ei ole merkityksetöntä määritettäessä sitä, selviääkö polkumyynnin tosiasiallinen laajuus tämän jälkimmäisen menetelmän avulla.
- 84 Riidanalaisesta asetuksesta, sellaisena kuin sitä on selkeytetty lopullisella ilmoitusasiakirjalla, ilmenee lisäksi, että Ritekin osalta näiden kahden menetelmän mukaan laskettujen polkumyyntimarginaalien ero oli kaksinkertainen (7,16 prosenttia ensimmäisen symmetrisen menetelmän mukaan ja 15,28 prosenttia epäsymmetrisen menetelmän mukaan) ja että Prodisc Technologyn osalta niiden ero oli lähes kuuden prosenttiyksikön suuruinen (21,15 prosenttia ensimmäisen symmetrisen menetelmän mukaan ja 26,98 prosenttia epäsymmetrisen menetelmän mukaan). Lisäksi riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleesta ilmenee, että vientihinnat ovat niiden huomattavan laskun vuoksi olleet tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana asianomaisen tuotteen tuotantokustannuksia alemmat, ja ne ovat tästä syystä merkinneet erityisen vakavaa polkumyynnin muotoa.
- 85 Tässä tilanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei neuvosto ole tehnyt riidanalaisen asetuksen 31 perustelukappaleessa ilmeistä arviointivirhettä, kun se on katsonut, että ensimmäisen symmetrisen menetelmän käyttäminen olisi johtanut siihen, että tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana esiintynyt huomattavasti merkittävämpi tai kohdennettu polkumyynti olisi epäsopivasti piilotettu, ja kun se on päättänyt käyttää mieluummin epäsymmetristä menetelmää kuin kyseistä menetelmää.

- 86 On myös hylättävä se kantajien väite, jonka mukaan ensimmäisen symmetrisen menetelmän ja epäsymmetrisen menetelmän avulla saatujen polkumyyntimarginaalien vertailumenetelmää, jota toimielimet ovat käyttäneet ja jota vastineessa on selitetty, ei ole kuvattu etukäteen eikä julkaistu. Kun toimielimet käyttävät niille perusasetuksella annettua harkintavaltaa, niillä ei näet ole velvollisuutta selittää yksityiskohtaisesti ja etukäteen niitä arviointiperusteita, joita ne aikovat kussakin tapauksessa soveltaa, edes siinä tapauksessa, että ne kehittävät uusia vaihtoehtoisia toimintatapoja (ks. edellä 80 kohdassa mainittu asia *Thai Bicycle Industry v. neuvosto*, tuomion 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 87 Näin ollen ne kantajan väitteet, jotka koskevat epäsymmetrisen menetelmän toista soveltamisedellytystä, on yhtäältä jätettävä tutkimatta ja toisaalta hylättävä perusteettomina.
- 88 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että ensimmäinen kumoamisperuste hylätään.

Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan vastaisesti sovellettua nollaamista

Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

- 89 Kantajat väittävät toisessa kumoamisperusteessaan, että neuvosto on virheellisesti soveltanut esillä olevassa asiassa nollaamista.

- 90 Ne väittävät, että Maailman kauppajärjestön (WTO) valituselin on tuominnut kyseisen menetelmän asiassa WTS/DS141 ”Euroopan yhteisöt – Intiasta peräisin olevien puuvillaisten vuodeliinavaatteiden tuonnista kannettu polkumyöntitulli” 1.3.2001 antamassaan raportissa (WT/DS141/AB/R) (jäljempänä vuodeliinavaatteita koskeva raportti).
- 91 Kantajien mukaan tämä tuomitseminen ei päde pelkästään vuodeliinavaatteita koskevassa erityisessä asiayhteydessä (nollaamisen soveltaminen mallien välillä ja ensimmäisen symmetrisen menetelmän yhteydessä) vaan myös esillä olevassa asiassa (nollaamisen soveltaminen kussakin yksittäisessä vertailussa ja epäsymmetrisen menetelmän yhteydessä). Kantajien mukaan näet vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artiklan ja perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan perusteella on oikeutettua soveltaa nollaamista ainoastaan silloin, kun vientihintaa tarkastellaan kaikkien vertailukelpoisten liiketapahtumien painotettuna keskiarvona tai kun sitä tarkastellaan yksittäin kunkin liiketapahtuman osalta. Kantajien mukaan yksittäisten vientitapahtumien hintojen vääristelemisellä loukataan ”oikeudenmukaisen vertailun periaatetta” epäsymmetrisen menetelmän yhteydessä, ja näin on vielä räikeämmin kuin vuodeliinavaatteita koskevassa asiassa, jossa eri mallien vientihintojen katsottiin antavan painotetun keskiarvon.
- 92 Kantajat väittävät, ettei nollaaminen ole ainoa tekniikka, jonka avulla on mahdollista korjata kohdennettua polkumyöntiä koskeva tilanne. Ne ovat ehdottaneet komissiolle vaihtoehtoisia ratkaisuja epäsymmetriselle menetelmälle, jossa sovelletaan nollaamista, väitetyn kohdennetun polkumyönnin huomioon ottamiseksi. Ne ovat siten ehdottaneet sovellettavaksi yhdistettynä ensimmäistä symmetristä menetelmää ja toista symmetristä menetelmää tai epäsymmetristä menetelmää symmetrisen menetelmän kanssa. Neuvosto on kuitenkin jättänyt nämä perustelut huomiotta.

- 93 Neuvosto toteaa puolestaan, että vuodeliinavaatteita koskevalla raportilla ei ole asian kannalta merkitystä, koska se koskee mallien välillä tehtävää nollaamismekanismia, jota toimielimet käyttivät aikaisemmin ensimmäisen symmetrisen menetelmän yhteydessä toteamatta etukäteen, että vientihintojen rakenteessa on eroa. Kyseinen raportti koskee neuvoston mukaan tilannetta, joka eroaa esillä olevassa asiassa kyseessä olevasta tilanteesta, jossa nollaamista on sovellettu kussakin yksittäisessä vertailussa epäsymmetrisen menetelmän yhteydessä ja jossa vientihintojen rakenteessa on eroa.
- 94 Neuvosto toteaa vielä, että epäsymmetrinen menetelmä on ensimmäiseen symmetriseen menetelmään nähden järkevä ainoastaan, jos nollaamista sovelletaan. Ilman kyseistä mekanismia tämä menetelmä johtaa näet matemaattisesti samaan tulokseen kuin ensimmäinen symmetrinen menetelmä, eikä sen perusteella voida välttää sitä, että vientiin, johon ei kohdistu polkumyyntiä, ei peitellä vientiä, johon kohdistuu polkumyyntiä.
- 95 Neuvosto korostaa sitä, että toisin kuin kantajat väittävät, kun se on esillä olevassa asiassa vertailut yksittäin kutakin vientihintaa ja normaaliarvoa, se ei ole laskenut vientihintaa normaaliarvon tasolle silloin, kun kyseinen hinta ylitti tämän arvon. Vertailu keskimääräisen normaaliarvon kanssa on tehty sitä vastoin kunkin yksittäisen vientitoimen tosiasialliseen hintaan nähden. Vasta tämän vientihinnan ja normaaliarvon välisen vertailun perusteella saatu polkumyyntimarginaali on tarvittaessa nollattu nimenomaan sen välttämiseksi, että kyseinen marginaali, silloin kun se on negatiivinen ja vastasi näin ollen vientiä ilman polkumyyntiä, ei johda siihen, että muilta osin harjoitetun polkumyyntin tosiasiallinen laajuus peittyi. Neuvoston mukaan tämä ei ole millään tavalla mielivaltaista eikä epälojaalia.
- 96 Neuvosto toteaa kantajien muita mahdollisia menetelmiä koskevien ehdotusten osalta ottaneensa ne huomioon mutta hylänneensä ne kyseisten vientitapahtumien suuren määrän vuoksi. Perusasetuksessa ei lisäksi säädetä mahdollisuudesta yhdistää kaksi polkumyyntimarginaalin laskentamenetelmää.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 97 Aluksi on kuvattava nollaamismekanismeja. Nollaaminen on toimi, jolla negatiivinen polkumyynnimarginaali, joka on merkki siitä, että vientiin suuntautuva myynti tapahtuu normaaliarvoa suuremmalla hinnalla, nollataan tarkoituksena välttää peittelevä vaikutus, joka tämän negatiivisen polkumyynnimarginaalin huomioon ottamisella olisi muilta osin todettuun positiiviseen polkumyyntiin. Kuten julkisasiamies Jacobs on edellä 35 kohdassa mainitussa Petrotub-asiassa antamassaan ratkaisuehdotuksessa (16 kohta) todennut, nollaamismenetelmää ei mainita vuoden 1994 polkumyöntikoodissa eikä perusasetuksessa, mutta tuojamaat ja tulliliitot, Euroopan yhteisö mukaan luettuna, soveltavat sitä yleisesti.
- 98 Vuodeliinavaatteita koskevan raportin osalta ja ilman, että on tarvetta käsitellä kysymystä siitä, sitovatko WTO:n yhteydessä perustettujen riitojenratkaisuelinten raportteihin sisältyvät suositukset ja päätökset yhteisön tuomioistuimia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantajien näkemys, jonka mukaan kyseisessä raportissa vahvistettu ratkaisu pätee myös epäsymmetrisen menetelmän yhteydessä sovellettuun nollaamiseen, on virheellinen.
- 99 Tässä raportissa WTO:n valituselin perusti moitteensa, joka koski mallien välillä tehtyä nollaamista ensimmäisen symmetrisen menetelmän yhteydessä, pääosin vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artiklan tätä ensimmäistä menetelmää koskevan osan sanamuotoon. Vuodeliinavaatteita koskevan raportin 55 kohdassa valituselin huomauttaa siten, että ”kyseisen menetelmän mukaan tutkimuksesta vastuussa olevien viranomaisten on verrattava normaaliarvon painotettua keskiarvoa ja kaikkien vertailukelpoisten vientitapahtumien hintojen painotettua keskiarvoa”, ja valituselin painotti nimenomaan sanaa ”kaikkien”. Se katsoi juuri tämän sanan käyttämisen vuoksi, että nollaamista, jonka perusteella sen mukaan ei ollut mahdollista ottaa huolellisesti huomioon kaikkien vientitapahtumien hintoja, ei voitu soveltaa ensimmäisen symmetrisen menetelmän yhteydessä.

100 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa kuitenkin, että vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artiklassa ei määrätä epäsymmetrisen menetelmän osalta mistään normaaliarvon painotetun keskiarvon vertaamisesta kaikkiin yksittäisiin vientitoimiin vaan siinä määrätään, että kyseistä normaaliarvoa ”voidaan verrata yksittäisten vientitapahtumien hintoihin”. Valituselimen päättely, joka on esitetty ensimmäisen symmetrisen menetelmän osalta, ei siis ole sovellettavissa epäsymmetriseen menetelmään. Kyseinen päättely, jonka valituselin on perustanut korostetusti sanaan ”kaikkien”, antaa sitä vastoin pikemminkin ymmärtää, että epäsymmetrisen menetelmän yhteydessä tuontivaltion viranomaiset voisivat päinvastoin valita ne vientitoimet, joita verrataan normaaliarvoon.

101 Näin antaa ymmärtää myös julkisasiamies Jacobs edellä 35 kohdassa mainitussa Petrotub-asiassa antamassaan ratkaisuehdotuksessa (11 kohta). Samoin väittää neuvosto vastineessaan, kun se korostaa, että kun otetaan huomioon vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artiklan sanamuoto epäsymmetrisen menetelmän osalta, yhteisön toimielimet voivat käyttää kyseisen menettelyn yhteydessä kahta seuraavaa toimintatapaa: ne voivat joko valita yksittäiset vientitoimet, joita verrataan normaaliarvon painotettuun keskiarvoon, ja jättää tästä vertailusta selvästi pois tietyt vientitoimet (viennit ilman polkumyöntiä) tai ne voivat ottaa tässä vertailussa huomioon kaikki vientitoimet nollaamalla kuitenkin yksittäiset negatiiviset polkumyöntimarginaalit juuri sen välttämiseksi, että kyseisillä marginaaleilla ei peitellä muilta osin harjoitettua polkumyöntiä. Neuvosto toteaa, että toimielimet ovat lopulta vahvistaneet tämän jälkimmäisen tavan, joka ei viejien kannalta ole niin ankara, saatettaessa vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artikla osaksi yhteisön oikeutta. Se selittää, että sillä, että perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan toisessa virkkeessä säädetään epäsymmetrisen menetelmän osalta, että painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ”verrat[aan] – – [kaikkiin] yksittäisten vientitapahtumien hintoihin”, ilmaistaan juuri sitä, ettei tiettyjä vientitoimia haluttu sulkea pois.

- 102 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tämä neuvoston antama selitys on asianmukainen. Kun vuoden 1994 polkumyöntikoodi saatiin osaksi yhteisön oikeutta, yhteisön toimielimet käyttivät nollaamista epäsymmetrisessä menetelmässä ja tämän lisäksi myös ensimmäisessä symmetrisessä menetelmässä. Näin ollen sanan ”kaikkien” lisäämisellä perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan toiseen virkkeeseen – lisäksi, jota vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artiklan toisen virkkeen sanamuoto ei kuitenkaan mitenkään edellyttänyt – ei voitu ilmaista toimielinten päätöstä olla käyttämättä enää nollaamista epäsymmetrisessä menetelmässä. Kyseinen lisäys saattoi ainoastaan ilmaista, kuten neuvosto on selittänyt kirjelmisensä ja vahvistanut suullisessa käsittelyssä, yhteisön toimielinten tekemää valintaa olla jättämättä pois tietyt yksittäiset vientitoimet epäsymmetrisessä menetelmässä tehtävästä vertailusta.
- 103 Edellä olevasta seuraa, että vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artiklan sanamuoto, sellaisena kuin sitä tulkitaan vuodeliinavaatteita koskevan raportin valossa, ja perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan sanamuoto eivät kiellä soveltamasta nollaamista epäsymmetrisessä menetelmässä.
- 104 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa, että WTO:n valituselin on ottanut tehtäväkseen täsmentää erityisesti vuodeliinavaatteita koskevan raportin 46, 47 ja 66 kohdassa, että sen tutkimus ja sen raportti koskivat sitä, onko nollaamismenetelmä, ”sellaisena kuin Euroopan yhteisöt ovat sitä soveltaneet esillä olevassa riidassa kyseessä olevassa polkumyöntitutkimuksessa”, yhteensopiva vuoden 1994 polkumyöntikoodin 2.4.2 artiklan kanssa. Tämä on lisäosoitus siitä, että WTO:n valituselin ei halunnut, että sen raportti koskisi muuta kuin ensimmäistä symmetristä menetelmää.
- 105 Lopuksi siltä osin kuin on kyse WTO:n valituselimen vuodeliinavaatteita koskevan raportin 55 kohdan lopussa tekemästä viittauksesta sellaisen vertailun epätasapuo- lisuuteen, jossa ei oteta huomioon kaikkia vertailukelpoisia vientitapahtumia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kyseistä viittausta ei sen ilmeisestä yleisyydestä huolimatta voida tulkita siten, että sillä tuomittaisiin nollaaminen kaikissa tilanteissa, kun otetaan huomioon edellä olevat seikat.

- 106 Edellä olevasta seuraa, että toisin kuin kantajat väittävät, vuodeliinavaatteita koskeva raportti koski ainoastaan mallien välillä tehtävää nollaamista ensimmäisessä symmetrisessä menetelmässä, eikä sen voida katsoa koskeneen kyseistä mekanismia myös silloin kun, sitä käytetään epäsymmetrisessä menetelmässä.
- 107 Näin ollen vaikka mallien välillä tehtävä nollaaminen ensimmäisessä symmetrisessä menetelmässä, ja silloin kun vientihintojen rakenteessa ei lisäksi ole eroa, voisi itse asiassa olla, kuten WTO:n valituselin on todennut, vuoden 1994 polkumyyntikoodin 2.4.2 artiklan vastaista ja epätasapuolista, nollaamisen soveltaminen epäsymmetrisessä menetelmässä ei sitä vastoin ole kyseisen määräyksen eikä perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan vastaista eikä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettulla tavalla epätasapuolista, kun molemmat tämän menetelmän soveltamis-edellytykset täyttyvät.
- 108 Tästä seuraa, että kantajat virheellisesti vetoavat vuodeliinavaatteita koskevaan raporttiin ja viittaavat kirjelmässään mallien välillä tehtävään nollaamiseen symmetrisessä menetelmässä arvostellakseen sitä, että neuvosto on riidanalaisessa asetuksessa soveltanut nollaamista epäsymmetrisen menetelmän yhteydessä.
- 109 Kuten neuvosto on korostanut kirjelmässään, nollaaminen on joka tapauksessa matemaattisesti tarpeen epäsymmetrisen menetelmän erottamiseksi ensimmäisestä symmetrisestä menetelmästä tulostensa osalta. Jos kyseistä nollaamista ei tehdä, epäsymmetrinen menetelmä johtaa näet aina samaan tulokseen kuin ensimmäinen symmetrinen menetelmä (ks. vastaavasti julkisasiamies Jacobsin ratkaisuehdotus edellä 35 kohdassa mainitussa Petrotub-asiassa, 8–15 kohta).

- 110 Lisäksi toisin kuin kantajat väittävät, nollaaminen epäsymmetrisessä menetelmässä, sellaisena kuin sitä on sovellettu esillä olevassa asiassa, ei ole merkinnyt yksittäisten vientitapahtumien hintojen vääristymistä. Neuvosto on ottanut kunkin vientitapahtuman huomioon sen tosiasiallisen määrän osalta tehtäessä vertailua normaaliarvoon. Kyseinen marginaali on nollattu ainoastaan siinä tapauksessa, jossa tästä yksittäisestä vertailusta seurannut polkumyyntimarginaali on osoittautunut negatiiviseksi, sen välttämiseksi, ettei sillä peitellä muilta osin todettua polkumyyntiä.
- 111 Lopuksi siltä osin kuin on kyse siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan nollaaminen ei ole ainoa tapa ottaa huomioon kohdennettua polkumyyntiä koskevia tilanteita ja jonka mukaan ne ovat ehdottaneet komissiolle muita mahdollisia ratkaisuja, joita ei ole otettu huomioon, eli symmetristen menetelmien tai epäsymmetrisen menetelmän ja symmetrisen menetelmän yhdistetty soveltaminen, on todettava, että kyseinen väite on hylättävä.
- 112 Yhtäältä tällä väitteellä kantajat viittaavat niiden komissiolle esittämiin vaihtoehtoihin. Ne eivät väitä, että toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne ovat päättäneet soveltaa ennemmin epäsymmetristä menetelmää kuin näitä vaihtoehtoja.
- 113 Toisaalta mahdollisuus soveltaa yhdistetysti perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa mainittuja menetelmiä ei missään tapauksessa ole kyseisellä säännöksellä käyttöön otetun järjestelmän mukaista. Kyseisessä artiklassa näet säädetään polkumyyntimarginaalin laskemisen osalta yhden menetelmän soveltamisesta niistä kolmesta mahdollisesta, joista kaksi – symmetriset menetelmät – ovat normaaleja menetelmiä ja yksi – epäsymmetrinen menetelmä – poikkeuksellinen menetelmä. Vientihintojen rakenteessa eri ajanjaksojen, ostajien tai alueiden välillä olevaa eroa koskeva edellytys on vain yksi epäsymmetrisen menetelmän soveltamisedellytyksistä.

Kyseisen edellytyksen vahvistamisen tarkoituksena ei siis ole lainkaan ollut antaa toimielimille mahdollisuutta paloitella tutkimusajanjakso ajanjaksojen, ostajien tai alueiden mukaan yhden laskentamenetelmän soveltamiseksi yhdessä toisen laskentamenetelmän kanssa näiden ajanjaksojen, ostajien tai alueiden mukaan. Toimielimet eivät siis missään tapauksessa voineet soveltaa polkumyyntimarginaalin eri laskentamenetelmiä yhdessä.

114 Toinen kanneperuste on tämän johdosta hylättävä perusteettomana.

115 Koska molemmat kumoamisperusteet on hylätty, kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

116 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut neuvoston vaatimusten mukaisesti.

117 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio, joka on asiassa väliintulijana tukeakseen neuvoston vaatimuksia, vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Ritek Corp. ja Prodisc Technology Inc. vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.**

- 3) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä lokakuuta 2006.

E. Coulon

M. Vilaras

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja